

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים **כ.ד.**
ע"י ב"כ עוה"ד שי שמחויב ו/או עו"ד אסי סגל

נגד

משיבי-ם **ג.ד.**
ע"י ב"כ עוה"ד שי סיוון ו/ו זהר פשה אלון

2

החלטה

3

4

5 בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כבי' השופטת ש. גליק,
6 בתמ"ש 15-07-31626), שחייבה את המבקש לשלם לידי המשיבה סך של 2,900 ש"ח כמזונות זמניים
7 לילדיהם הקטינים של הצדדים.

8

9

העובדות הצריכות לעניין

10

11 המבקש והמשיבה הם בני זוג יהודים שנישאו כדמו"י ביום 30.5.2010 ומנישואיהם אלו נולדו להם 2
12 ילדים, ל.ד. ילידת שנת 2011 ו א.ד. יליד שנת 2014 (להלן: "הקטינים").

13

14 ביום 15.7.15 הגישה המשיבה תביעת מזונות בשם הקטינים בד בבד עם בקשה לפסיקת מזונות
15 זמניים.

16

17 הצדדים עדיין מתגוררים תחת קורת גג אחת ושאלת המשמורת על הקטינים בשלב זה אינה מתעוררת
18 לפני ביהמ"ש קמא (יצוין כי בפס"ד מיום 11.1.16 מחק בית המשפט קמא את תביעת המשמורת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 שהגישה המשיבה מהטעם כי לא מצא מקום לדון בה בשעה שההורים גרים יחדיו ובאותו פס"ד גם
2 קבע ביהמ"ש קמא כי מאותו הטעם ימחק את תביעת המשמורת המשותפת שהגיש המבקש אם במועד
3 קדם המשפט בה הצדדים לא יפרידו את מקום מגוריהם).
4
5 החלטת בית המשפט קמא בבקשת המשיבה למזונות זמניים ניתנה ביום 15.10.15 לאחר שהוגשה לה
6 תגובה מטעם המבקש ותשובה לתגובה מטעם המשיבה וביהמ"ש קמא קיים דיון בבקשה במסגרתה
7 נחקרו על תצהיריהם ואף הוגשו סיכומים בכתב.
8
9 בהחלטתו בבקשה, העריך ביהמ"ש קמא את הכנסות המבקש והמשיבה ע"ס של 14,000 ₪ נטו לכל
10 אחד (ס' 30 להחלטה); ציין כי מצא שצרכי הקטינים שפורטו בבקשה "פורטו בהפרזה לא מעטה"
11 ובסופו של דבר חייב את המבקש לשלם לידי המשיבה מזונות זמניים בגין צרכיהם ההכרחיים של
12 הקטינים בסך של 1,450 ₪ לכל קטין (2900 ₪ בסה"כ). עוד קבע ביהמ"ש קמא כי כל עוד מתגוררים
13 הצדדים יחד יישאו בחלקים שווים במשכנתא הרובצת על דירתם וכי לכשיפרידו מגוריהם יידרש
14 לשאלת של הוספת רכיב המדור וחישוב הכנסתם הפנויה של הצדדים מחדש (ס' 35.3 להחלטה) וכי
15 הצדדים יישאו כל אחד במחצית הוצאות הלימוד בגין גן או מעון לקטינים (ס' 35.2 להחלטה) ומחצית
16 מהוצאות רפואיות חריגות (ס' 36.6 להחלטה).
17
18 על החלטה זו מלין המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. המבקש עותר לביטול ההחלטה
19 "תוך קביעה כי סוגיית פסיקת המזונות הזמניים תוכרע לאחר פירוד הצדדים וקביעת שהות
20 המשמורת הזמני/הקבוע". לטענת המבקש, שגה בית המשפט קמא בהחלטתו עת פסק מזונות זמניים
21 תוך שאינו מתייחס לעובדה כי הצדדים עדיין מתגוררים יחדיו וכל עוד לא הוכח כי הוא אינו מספק
22 את צרכי הקטינים בפועל (ס' 7 לבר"ע). לטענת המבקש, החלטת ביהמ"ש קמא יוצרת "מציאות לא
23 צודקת ואף ניתן לומר הזויה" לפיה נאלץ הוא לשלם 2,900 ₪ ממשכורתו לידי המשיבה ועדיין "רוכש
24 לקטינים מהסכום שנותר בידי מזון ומספק את שאר צרכי הקטינים ומשלם במקביל לידי האם
25 מזונות זמניים בשעה שהאם מוציאה סכומים פעוטים, אשר אינם מספקים את צרכי הקטינים,
26 למרות דמי המזונות המשולמים לידה" (ס' 17 לבר"ע). עוד טוען המבקש (בס' 26 לבר"ע) לפרשנות של
27 החוק לתיקון דיני המשפחה מזונות- התשי"ט באופן שלטענתו מטיל על המשיבה נטל זהה לשלו
28 בתשלום מזונותיהם ההכרחיים של הקטינים (כך שחלקו שלו ישולם מכוח הדין האישי וחלקה שלה
29 מכוח הוראות החוק).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

דיון והכרעה

לאחר עיון בבקשה ובנימוקה אני מחליט לדחות אותה אף מבלי לבקש לה תשובה, בהתאם לתקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

הן במסגרת בקשת רשות הערעור, כמו גם בסיכומיו לפני בית המשפט קמא, נסמך המבקש על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט סארי גיוסי) ברמ"ש 14-11-12918-ע' נ' א' (מיום 16.12.14) שם נדחתה בקשת רשות ערעור של אם על החלטת בית משפט למשפחה שלא לפסוק מזונות לטובת הילדים אשר ישולמו לידיה כאשר הצדדים התגוררו תחת קורת גג ולא הובאה אינדיקציה לכך שהאב (המתגורר עם ילדיו) אינו דואג לאספקת צרכי הקטינים. באותה החלטה ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

" הדין העברי מקים חבות עקרונית על אב לשאת במזונות ילדיו ובאופן אבסולוטי עד הגיעם לגיל 15 וזאת בגין צרכים הכרחיים. אלא שלדעתי חבות זו משתכללת לכדי חיוב כספי המושת על האב, בהתקיים אחד מאלה:

א. במקרה של פירוד בין בני הזוג כאשר הילדים אינם בחזקת האב.

ב. כשהאב אינו דואג גם בעת מגוריו עם ילדיו בטרם הפירוד לצורכי הילדים ואינו מספקם.

לא עצם הסכסוך בין ההורים הוא זה שמוליד אוטומטית את החיוב, להבדיל מהחבות העקרונית, השרירה וקיימת בכל עת והיא מוטלת על האב. הצורך בחיוב אב בתשלום מזונות ילדיו מתעורר אך באותם מקרים שמנתי לעיל כאשר אין הצדקה לחיובו בתשלום מזונות לידי אשתו עבור ילדיו, כשבני הזוג ממשיכים להתגורר יחד, ואין הוכחה שהוא אינו דואג באופן שוטף לצרכים ההכרחיים של ילדיו. "

אציין, כבר בשלב זה, כי דברים אלו מקובלים עליי במלואם וזוהי גם עמדתי.

למסקנה כי המקרה שלפניי אינו מצדיק מתן רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש קמא הגעתי רק לאחר שבחנתי את הראיות שהיו לפניי ביהמ"ש קמא וכתבי הטענות שהובאו בפניו (שחלקם לא צורפו לבר"ע).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 כד לדוגמא הבקשה לפסיקת מזונות זמניים צורפה רק באופן חלקי לבר"ע כנספח ג' ותגובת המבקש
2 לבקשה לפסיקת מזונות זמניים שהייתה אמורה להיות מצורפת גם היא כחלק מנספח ג' לבר"ע לא
3 צורפה כלל. במסמכים אלו, כפי שהוגשו לבית המשפט קמא, עיינתי באמצעות מערכת נט המשפט).

4
5 בחינתם של אלו הניחה את דעתי כי הובאו לפני בית המשפט קמא די אינדיקציות לכך שעובר למתן
6 ההחלטה ובעקבות הסכסוך שפרץ בין הצדדים חל שינוי באופן אספקת צרכיהם הבסיסיים השוטפים
7 של הקטינים על-ידי המבקש, באופן שיכול היה להצדיק את החלטת בית המשפט קמא לחייב את
8 המבקש לשאת בחיובו זה על דרך של תשלום לידי המשיבה, חרף מגוריהם המשותפים יחדיו. מאחר
9 שהחלטת בית המשפט קמא הינה החלטה זמנית ובפסיקת מזונות זמניים אין בית המשפט דן בניתוח
10 מקיף של הראיות, ואינו חייב לבחון את מכלול הראיות, אעמוד רק על עיקרי הדברים:

11
12 ראשית, בבקשה לפסיקת מזונות זמניים טענה המשיבה כי היא נאלצת לפנות בבקשה לסעד זמני של
13 פסיקת מזונות זמניים לאחר שהמבקש "כסנקציה כלכלית לא העביר ולו שקל, להוצאות הבית
14 והקטינים, והיא שתותיר את הכוח בידו לפעול כך בהמשך, במידה וחלילה לא ייפסקו מזונותיהם
15 הזמניים של הקטינים". בתגובתו לבקשה לפסיקת מזונות זמניים טען המבקש כי הייתה זו המשיבה
16 שעשתה צעד חד צדדי שנועד למנוע המשך התנהלות תקינה של התא המשפחתי בכך שהגבילה את
17 חשבון הבנק המשותף לשתי חתימות ביום 29.7.15 והפסיקה להפקיד את משכורתה לחשבון הבנק
18 המשותף (ס' 5 לתשובה). ברם, עיון בתשובת המשיבה לתגובה, שנתמכה בראיות, מעלה כי לא הייתה
19 זו המשיבה שפעלה באותו צעד חד צדדי מיום 29.7.15 (כשבועיים לאחר הגשת התביעה) לשינוי
20 הסטאטוס קוו שהיה קיים עובר לפרוץ הסכסוך, אלא המבקש, שבתחילת חודש יוני 2015 (כחודש
21 לפני הגשת התביעה) ביטל את כרטיס האשראי שהיה בשימוש המשיבה ושויך לחשבון הבנק המשותף.

22
23 שנית, בעוד שהמבקש מתאר במסגרת הבר"ע מצג עובדתי לפיו לפני בית המשפט קמא הוכח כי
24 "המבקש מספק את כל צרכי הקטינים בפועל" (ס' 15 לבר"ע), לפני ביהמ"ש קמא הודה המבקש כי
25 המשיבה והוא "נושאים בהוצאות הקטינים יחדיו" ועתר "להורות כי שני הצדדים ימשיכו לשאת
26 בחלקים שווים באופן ישיר בהוצאות הקטינים" (ס' 4 לתשובתו לבקשה למזונות זמניים). קרי – גם
27 לפי גרסת המבקש לפני ביהמ"ש קמא עד פרוץ הסכסוך לא נשא הוא באופן בלעדי במלוא הוצאות
28 צרכיהם ההכרחיים של הקטינים (שכאמור רק על החיוב בגינם מלין הוא במסגרת הבר"ע דנן).

29
30 שלישית, לטענת המבקש, הוכח מעדות המשיבה לפני ביהמ"ש קמא כי הוא מספק את מלוא צרכי
31 הקטינים בפועל. המבקש מפנה בהקשר זה לדברי המשיבה בעמ' 3 ש' 12-13 לפרוט' ישיבת יום
32 : 16.9.15

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ש. את אומרת שכ (המבקש ש"י) רכש הכל, לא את?

ת. לא אמרתי הכל.

ש. אז תסבירי מה את רכשת?

ת: רק לחג שמלה ב-84 ש"

אלא שבחינה מדוקדקת של הציטוט מראה כי הדברים הוצאו מעט מהקשרם. חלק זה של חקירת המשיבה הובא בהמשך לשאלה שהופנתה אליה ובמסגרתה היא נדרשה להתייחס רק לטענותיה בדבר מימון הביגוד וההנעלה של הילדים והעידה כי המבקש רכש 4 שמלות (עמ' 3 ש' 8-10 לפרוט'). לא נאמר על ידי המשיבה כי המבקש נשא ב"כל" צרכי הקטינים באשר הם (למעט שמלת החג שרכשה היא). הדברים גם עולים ממספר שאלות קודמות שהופנו למשיבה בחקירתה הנגדית (בעמ' 2 ש' 21-28 לפרוט') שם נשאלה כמה הוציאה על מזון מדי חודש וטענה לתשלומים בסך מצטבר של 1,600 ₪ עבור חודש אוגוסט האחרון עבורה ועבור הקטינים (תשלום שלהבנתי שולם באמצעות כרטיס האשראי שלה שמשויד לחשבון אליו לא מופקדת משכורתו של המבקש אלא משכורתה שלה בלבד).

גם יתר טענות המבקש אינן מצדיקות מתן רשות ערעור. טענת המבקש כי בעקבות החלטת ביהמ"ש קמא נגרם לו חסרון כיס מאחר שהוא עדיין נושא במזונות הקטינים למרות הסכומים שמעביר לידי המשיבה בגינם (ס' 17 לבר"ע) - אינה מצדיקה התערבות של ערכאה זו, להבדיל מבחינה של בית המשפט קמא וזו תעשה בהמשך ההליך. כאמור מדובר במזונות זמניים ובית המשפט קמא רשאי לשנותם עוד בטרם יינתן פסק דין סופי בהליך, על בסיס ראיות ועובדות שיתגלו בפניו. אם אכן יתברר כי הכספים ששילם המבקש לידי המשיבה לא שימשו לכיסוי צרכיהם הבסיסיים של הקטינים (כדוגמת מזון, ביגוד והנעלה) תיתן המשיבה את הדין על כך .

טענת המבקש (בס' 26 לבר"ע) לפרשנות של החוק לתיקון דיני המשפחה מזונות התשי"ט-1959 באופן שלטענתו מטיל על המשיבה נטל זהה לשלו בתשלום מזונותיהם ההכרחיים של הקטינים (כך שחלקו שלו ישולם מכוח הדין האישי וחלקה שלה מכוח הוראות החוק) היא טענה שלא בא זכרה בתשובתו לבקשה לפסיקת מזונות זמניים שהייתה לפני בית המשפט קמא (הגם שזו נפרשת על פני 25 עמודי תוכן ונספחים נוספים). גם לא בסיכומיו לפני בית המשפט קמא בסוגיה. ברי כי בנסיבות אלו אין מקום שבית משפט זה יידרש לטענות אלו כלל ובפרט לא כעילה להתערבות בהחלטת בית המשפט קמא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-11-38489 כ.ד. נ' ג.ד.

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2

סוף דבר

3

4

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

5

משלא התבקשה תשובה – אין צו להוצאות.

6

העירבון, על פירותיו, יושב לידי המבקש באמצעות בא כוחו.

7

מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

8

9

10

11

12

13

ניתנה היום, י' שבט תשע"ו, 20 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

14

שאל שוחט, שופט

15

16